

SZÁSZVÁROS ÉS VIDÉKE

POLITIKAI, TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:
Egész évre — — 240 L | Negyed évre — — 60 L
Fél évre — — 120 „ | Egyes szám ára — — 6 „
Nyilttér szavanként 6 L.

Alapította: ifj. Szántó Károly.
Felelős szerkesztő: Dr. BOCZ SOMA
Kiadóhivatal: „Szászvárosi Könyvnyomda Rt.“

Megjelenik minden vasárnap.
Mindennemű pénzküldemények a „Szászvárosi Könyvnyomda Rt.“ címére küldendők.
Hirdetések árszabály szerint. — Kéziratok nem adatnak vissza

Hogyan beszél igazat az igazságügyminiszter?

Hogy mi mindent lehet a legkörmönfontabb rabbulisztikával a magyar gyűlölet szolgálatába állítani s hogy milyen lelkiismeretlen virtuozitással, lehet hamis állításokkal lesusárolni mindazt, ami magyar: annak egyik gyönyörű példáját vagyunk bátrak olvasóink elébe tálni. Igaz, hogy napilapjaink elzónáztak e jellemző tünet mellett, de mi kihaláztuk a baragánok morotvainak liberális pocsolyáiból ezt a csukaszajú szörnyüségét.

Egyik liberális honatya nem régen a parlamentben arra kérte az igazságügyminisztert, hogy a fölösleges börtönöket Erdélyben szüntesse meg, mert ezek fentartása a kincstárt indokolatlanul terheli meg. Az igazságügyminiszter a kívánság teljesítését természetesen megígérte.

Hát eddig rendben is volna a dolog!

Ha igaz az, hogy feleslegesek a börtönök, hát miért is költ rájuk az állam indokolatlanul. Egy népnek életében a legörvendetesebb haladás épen akkor kezd nyilvánvalóvá lenni, ha a börtönök kezdenek feleslegessé válni. E sorok írója egy ethikai világ diadaláért harcol és hivatásosan küzd az immoralitás ellen, tehát a legnagyobb örömmel üdvözlölné az új időknek új és örvendetes jelét, amelyik nemcsak a kulturális és szellemi nivó emelkedéséről számolna be, hanem azt szándékolna szeizmográf pontossággal le-

jegyezni az itteni erkölcsökről, hogy itt egy általános erkölcsi jobbulás és morális emelkedés vette kezdetét.

Ha ez a tünet igaz volna, akkor e sorok írója apothéizist írna a börtönök haláláról.

Sajnos, azonban nem épen ilyen fehér a világ. Sőt! A személyi és vagyoni biztonság kérdése lehet, hogy nem okoz nagy aggodalmakat az igazságügyminiszter urnak, de mi magyarok és más kisebbségiek nem igen tudjuk eltitkolni aggodalmainkat. Kénytelenek vagyunk rámutatni erőteljesen a nemzeti-parasztpárt által többször felhánytorgatott baksis és korrupciós rendszer szörnyü és sötét büneire is az állami adminisztráció csaknem minden ágában. Amíg baksis lesz — kár nagyon sietni a börtönök megszüntetésével.

Meglehet, hogy azt mondják majd, hogy „magyar elfogultságból“ beszélünk a baksisról, és a hivatalnokok megvesztegethetőségéről, kitünő vám-és taksa kirovásokkal foglalkozó alkalmazottjaink érintetlenségéről, valósággal koplalva nyomorgó agronomjainkról és a többi mártirjairól a becsületnek, megvesztegethetetlenségnek! Az is meglehet, hogy csakugyan statisztikai adatokkal fognak ránk cáfolni s nagy gaudiummal fogja Angheliescu jelenteni, hogy a megszüntetett börtönök fentartására fordított költségvetési tételeket az iskolaügyek fejlesztésére fogja felhasználni. Minden meglehet s ha meg lesz, mégegyszer ismételjük, hogy szkeptikusan bár, de megengedjük, hogy eddig minden rendben van!

De már az sehogy sincs a rendjén, hogy az igazságügyminiszter ur egy hazugsággal indokolta meg a börtönök leépítésének bekövetkezését. Kijelentette ugyanis az igazságügyminiszter ur, hogy a fogházak egy része tényleg üresen áll. Ennek oka szerinte az, hogy a magyarok annak idején túl sok börtönt építettek a románok számára! Így az imperium bekövetkeztével ezek feleslegessé váltak!

Hát ez az indokolás: hazugság!

Amikor a lelki közeledés szükségességét hangoztatják, különös és brutálisan bántó, ha egy igazságügyminiszter ilyen hazugságokkal akarja megkönnyebbiteni a közeledést. G. F.

Levél a leendő pénzügyminiszterhez.

Kegyelmes uram!

Tudjuk jól, hogy amit Vintilla tud, azt Ön különbül tudja s reméljük erősen, hogy lesz alkalma most közelebről tudását a szegény és sanyalódó ország érdekében gyümölcsöztetni.

Hogy honnan tudom én mindezt? Hja kérem, nem vagyok én mai csirke, jártam egy kicsit szerte-széjjel a világban, persze, nem úgy mint mások, csukott, báméskodó, hanem nyitott szemekkel.

Hogy mi jögon merek egyáltalán írni? Hát a kegyelmes ur rendelte el a cenzurát és az ostromállapotot? Ugyebár, hogy nem, így tehát kettőnk között a szabad véleménynyilvánítás joga áll fenn s mint szerény lapunknak belső munkatársa nem mindig csak a saját, hanem többnyire mások véleményét dolgozom fel, tehát újságírói jögon is merek írni. Én úgy képezem, hogy kegyelmes uram,

Egyszer ebéd után a kis szolonban csevegtünk néhányan.

Én a „legnagyobb“ magyar költőt, Bodor Aladárt vártam, a pension-ba adtam találkát neki.

Az angol urak és hölgyek valami sulyos bridge-problémát vitattak meg és én szótlanul hallgattam őket.

Miss Lyons megkérdezte tőlem:

— Miért olyan szomorú?

— Arra gondolok, — mondtam, hogy milyen szomorú dolog az, hogy én nem térhetek vissza hazámba s nem élhetek ott.

Megdöbbenve nézett reám:

— Nem térhet vissza? Miért? Talán nem követett el valami politikai bűncselekményt?
— Nem... Nem azért... Hanem mert lépten-nyomon kinevetnének.

— Miért?

— Mert én vagyok a legkisebb termetű magyar.

Ámulva nézett reám. Végigmérte száznyolcvanhét centiméteres termetemet és elnevette magát:

A SZÁSZVÁROS ÉS VIDÉKE TÁRCÁJA.

Mi magyarok és a jó külföld.

Sajnálatos tény volt, hogy különösen a háboru előtti művelt külföld mennyire nem tudott semmit a magyarságról s milyen helytelen fogalmak voltak rólunk. Saját tapasztalatai alapján erről számol be Orbók Attila, a kiváló író és journalista egy hosszú ciksozatban, melyből kettőt közlünk. Az egyiknek különös érdekessége, hogy a szászvárosiak által jól ismert, volt kollegium tanárral, Bodor Aladárral kapcsolatos.

*

„Valljuk be, akármennyire is bosszant bennünket, hogy a világ nem ismer minket, olykor élvezzük a gondolatot, hogy mint exotikum szerepelünk; — az exotikus lényeknek kijáró különleges figyelem örömmel tölt el bennünket szegény mostohákat. Hiszen valósággal belefárad az ember a magyarázgatásba, hogy mi nem vagyunk keletiek, illetve olyan keletiek vagyunk, akik a nyugati kultúrát képviseljük a Balkán kapujában.

A háboru előtt a kellemes, mondain társaság kedvéért a Champs-Élysées egyik finom pension-jába jártam ebédelni, ahol megismerkedtem Miss Lyons-szal, egy liverpooli selyemgyáros szép leányával. A kisasszony bűbajos volt, azonban irodalmi, történelmi és geográfia ismeretei nem érték el még azt a nivót sem, amelyen nálunk egy második gimnázista áll. Általában az angol hölgyek, de az urak is alapos szakműveltségre törekszenek s ha nem szakmájuk az irodalom, még Shakespeare-ről sem tartják szükségesnek többet tudni, mint hogy „jó drámairó volt és bizonyára sokat kerest.“

A bűbajos Lyons kisasszony nagyszerűen zongorázott, remekül értette a selyemfestés művészetét s egyévi párizsi tartózkodása után legalább száz szót tudott franciául. Azt azonban sehogy sem tudta megérteni, hogy miért van Páriszban annyi szobor és csupa civil ember szobra. És egy alkalommal teljes hátafeszítéssel állította, hogy egy nagybátyja autón utazott Alaszkából Szibériába.

Képzeltető, hogy mennyit tudott ez a művelt kisasszony Magyarországról.

már amikor megszületett, ellenzéki volt s később mint ifju és férfi hevesen tiltakozhatott a már akkor nem inyére váló rend és uralom ellen. Pedig azóta mekkorát fordult a világ. S most virágzó férfi korában még mindig ellenzéki. Szímatom azt sugja nekem, hogy ellenzékiiségének vége felé járunk s ma-holnap Ön ellen fog felvonulni az ellenzék. (Adná az Isten.) Már számolunk az eshetőségekkel s várjuk azt az időt, mikor ama bizonyos bársonyszékben fog helyet foglalni, mely nincs mindenkor lágyan párnázva, hanem némelykor tüskés is, szurós is. Ön akkor, — ahogy ismerjük, — sulyos, hatalmas koncepcióju tervekkel lesz elfoglalva, idejét nehezebbnél-nehezebb problémák sokasága fogja kitölteni. Mit törődik Ön akkor szűkebb pátriájával. És az így helyes, mert kegyelmes uram nem lesz többé Szászvárosé, hanem az országé.

Hogy a pénzügyi politikát hogy kell csinálni, ahoz semmiféleképen nem konyitok, de azt, hogy, hogy nem, kell csinálni, mindnyájan könyv nélkül tudjuk. A mai pénzügyi politika 17 millió román állampolgár közül huszezernek ha quadrál. Reméljük, hogy az Ön fináncpolitikája 17 milliónak quadrál s a többi huszezet eszi a fene. De ha majd a rengeteg probléma közepette, hatalmas ébenfa miniszteri íróasztala mögött ül s azon töpreng, hogy mint kellene hát csinálni, hogy mindenki jól járjon, jusson eszébe többek közt, hogy Ön nem sokkal régebben bérlője volt saját házának, hiszen a tizszeres házadót Ön is fizette, megappellálta s akkor felemelték talán a tizenkétszeresére, jusson eszébe, hogy egy fináncadminisztrátor nagyobb ur mint a miniszter, mert előbbinek előszobájában még miniszteri ranguraknak is várniok kell. Jusson eszébe, hogy sok adókievő alantas tisztviselő nem hisz senkinek, különösen, ha történetesen adóalany az a senki s mert az adóügyekben teljesen járattan, úgy véli ezen hiányát pótolni, hogy az adóalanyokat nyomoritja meg. S mit csinál miniszter ur akkor, ha nem lesz már több adóalany? Arról se feledkezzék meg kegyelmes uram, hogy ma több adóvégrehajtó van hazánkban, mint a világ összes államaiban együttvéve. Nálunk még a betegsegélyző utolsó firkásza is végrehajtó. És sok-sok mindenről ne feledkezzék meg. (Többek között újságírói szabad jegyemről sem.) Meglátja kérem, hogy

Ugyan, hogy mondhat ilyent? Ön tréfál! Hiszen ön óriás!

Ebben a pillanatban belépett a „legnagyobb“ magyar poéta, a kétméteres Bodor Aladár.

Én reámutattam:

— Lássá, kisasszony, ekorra nálunk egy középtermetű férfi.

A megdönthetetlen bizonyítékra Lyons kisasszony nem tudott válaszolni. Elámulva gyönyörködött Bodor hatalmas alakjában és másnap őszinte részvétellel mondta nekem:

— Tényleg szomorú lehet olyan kicsinynek lenni, mint ön. De legalább itt Párizsban ön nagy. És olyan jó érzés lehet magának lenni.

Lyons kisasszony bizonyára még ma is szentül hiszi, hogy a magyarok óriások, olyan óriások, hogy Bodor Aladár „középtermetű“ közöttük.

És unokáinak is majd a magyar óriásokról fog mesét mondani.

*

— Egy francia hölgy — tanárnő volt! — miután magyar névjegyem került a kezébe, állandóan Monsieur Attilá-nak szolított. Egyszer pedig azt mondta nekem:

ha az adóalanyokat szuszogni engedi, több jövedelemre tesz szert az állam, mint most, amidőn kereskedő, iparos, paraszt megy tönkre nap-nap után az adók sulyos terhei alatt.

Hiszen, hogy csak egy esetet említek, egy építészre évi 19000 leu adót róttak ki. Nem lévén építőmunka ez évben, az építész nem keresett egy rongyos vasat sem, de adót fizetni kell. Miből? Hát miből? Elveszik utolsó párnáját, rogyos kis viskóját. Ha volt is építkezés, azt elvégazte az ipariskola, mely nem fizet adót, nem munkásokat, sőt a kerekes, a lakatos, az asztalos nem tudja elhelyezni áruját, mert az ipariskola olcsóbban tudja adni. Könnyű neki, nem fizet adót stbit nem házbért, sőt. Ilyen és hasonló építőmesterek vagyunk rengeteg sokan s ilyen város mint Szászváros rengeteg sok van az országban.

Napoleon, vagy egy Bismarknak fősikere az volt, hogy hiveik seregéből kitudták keresni munkatársait, az arra leginkább hivatottakat.

Ha ugyanazt Ön is eltalálja, működése áldásos és szerencsés lesz. Adja az Isten.

Egyebekben maradtam tisztelő hive:

Alpha.

Szilveszteréji mulatságok.

A Kaszinó hosszú ablaksora élesen világít bele a téli éjszakába. Mindenfelől siető emberek igyekeznek megünnepelni, — inkább csak szokásból már, mint igazi jókedvből — az ó-év temetését s az ujnak születését. A kiadós várakozás alatt bőven van alkalom megfigyelni az érkezőket. Gondos családapák s terebélyes mamák vetkeztetik ki a kabátok, lélekmelegítő sokaságiból leánykáikat, kik egyszerre pillangóvá válnak, ha a sok felső ruha lekerül róluk. A lánykák természetes egykedvűséggel veszik tudomásul a szülői gondoskodást s amint egy tükörbe vetett pillantással meggyőződnek arról, hogy a puder még elég vastag az arcon, a rouge elég élénk az ajkon, eltűnnek a mamák védőszárnyai alól s egymásba karolva sétára indulnak a terméken keresztül, szemlét tartva a nagyszámu fiatalágon. Ezek csoportba verődve szívják cigarettájukat s készítik terveiket az éjszakára. Végre egy rossz csengő fél tizkor rekedt berregéssel hirdeti, hogy kezdődik a program. A messze vidék legkopottabb színpadának poros függönye szétvágódik s a dalárda nivós éneke megnyitja az estélyt.

— Mondja, kérem, Monsieur Attila, ön nem annak az Attila nevű barbár királynak a családjából származik, akiről én valamikor tanultam?

— De igen, mondtam bosszussan az az Attila a nagyapám volt.

A tanárnő nem kételkedett. Egy szép napon elvittem a Panthéon előcsarnokába, ahol Puvis de Chavannes hatalmas falfestménye van: Attila Párizs előtt.

— Ugy-e, hasonlítok a nagyapámra? — kérdeztem tőle.

— Igen, egy kicsit, — hebegte és látható büszkeséggel nézett reám. Republikánus szívének jól esett, hogy egy király unokájával sétálghat.

Ha felvilágosítottam volna, hogy állításom anakronizmus, nevetséges abszurdum, bizonyára azt válaszolta volna:

— Kérem, én számtan- és mértanszakos tanárnő vagyok.

Mert általában a művelt Nyugat boldog embereinek elég, ha a szakmájukat ismerik. Az „általános műveltség“ olyan luxus, amit csak kevesen engednek meg maguknak.

Rövid szünet után, — mialatt elhelyezkednek a legkésőbbben jövők, — a színen megjelenik a ruhásüzlet tulajdonosa és segédje. A pesti talajból eredő s ott lejátszódó egy felvonásos bohózat szereplői, tökéletes hűséggel maszkirozva, folyton fokozódó derűltség közepette jelennek meg a színpadon. Szőlősyné Seidner Lici, kit először van alkalmunk komikus szerepben látni, Faragó Endre, Bede Sándor, Gönczy Pál, mind valamennyien már sokszor megdicsért színésztehetségük a közönség folyton megnyilvánuló tetszésnyilvánítása mellett játszáik meg szerepeiket. Nagy rutinjuk, helyenként még a szerep nem tudásán is keresztül segítette őket, s igazán megérdemelt sikert arattak.

A következő szám Welther Paulina k. a. s tanítványának citera-duettje volt. Régi idők ritkán hallható hangszérére régi melódiák keltek életre az öreg falak között s a közönség hálásan honorálta a szép előadást.

A „Sarzi“ c. egyfelvonásba ugyanazok a szereplők, mint az elsőben, Riebel Annuskával bővülve, fokozták a hangulatot s érdemelték meg a közönség osztatlan tetszését.

Faragó Endre ur közvetlen szavakkal parentálta el az ó-évet s köszöntötte az ujat. Az ő közismert agilitása és tehetsége, melyet nagy bőkezűséggel bocsát nagy elfoglaltsága dacára is a magyarság rendelkezésére, a mai önző világban meg nem hálálható érték, melyet megbecsülni kötelességünk.

Az előadás nyomán keletkezett jó hangulat folytatódott az étteremben s az egyre gyakoribb csárdások jelezték, hogy a táncteremben sem busznak a párok.

S késő reggel még mindig egyforma fényvilágítottak be az ablakok az egyre hidegebb téibe.

*

A „Transsylvania“ ékes színháztermében a kiváló szász műkedvelők szórakoztatták a szép számu közönséget. Itt a multság lefolyása igazolta a temperamentura különbözőségének elméletét. Nyugodtabban, csendesebben folyt a mulatozás.

De a reggeli órákban már itt is összeverődött több magyar társaság s a buban, bánatban, jókedvben, vagy a „csak azért is“ mulatozás, e sulyos ősi örökség nyomán felálgolt a jókedv, hogy kacagva köszöntse az új esztendő!

A városházáról.

A folyó hónap elsejével a városi vármalom és a közép-malom új bérleti éve kezdődött s ezeket a malmokat az új, illetőleg megújított régi bérlők át is vették. A vármalom bérlői Rob Demeter és Tincu János évi 215000 leu, a középmalomé Trostel Károly évi 111113 leu bérösszeg mellett. Az alsó malom bérlője Faber Olga lett, a malom azonban még nem volt neki átadható, mert a határozat még nem jogerős. Ennél a malomnál az árverésen elért évi bérösszeg 133000 leu.

Tűzoltási intézményünk előhaladását szolgálja a tanácsnak az a határozata, mellyel az az uszoda bejárata előtt fekvő térséget átengedi a tűzoltó egyesületnek oly célból, hogy ez azt a malomárok és a kifolyóárok beboltozásával kibővitve tűzoltói raktárral, toronnyal és őrszobával építse be. Az uszoda való bejárás kérdését szintén a malomcsatorna áthidalásával készülnek megoldani.

A város épületeiben a következő bérletek nyílnak meg. Bérbeadó a Kaess-féle házban az alsó lakás, az inasiskola mellett levő ház, a felszegen, a volt városi kertészethez tartozott ház egy része, valamint a városi huszárknak használt bódé.

A városi költségvetés egyensúlyát nagyon megingatta egynémely eddig szedett városi taxának megszünése. Megszűnik az ebadó, megmaradván a luxus-kutyák után járó taxa, továbbá az állatvásárokon az eladott marhák után, az építkezésekkel kapcsolatosan, a bérkocsik, kerékpárok, cselédek és motoros-fűrészek után eddig szedett taksák s végül azoknak az áruknak taxája, melyek a kereskedők raktárából be, vagy kiszállítanak.

A városi alkalmazottak állományában ez év elejére határozott változás nem következett be, mert a három érdekelt, u. m.: dr. Muntean Jenő tanácsnok, Găleşeanu György számvevő és Gheorghian Traján irnok felebbezéssel éltek az őket rendelkezési állapotba helyező határozat ellen, minélfogva a határozat még nem emelkedett jogerőre s az illetők ma is funkcióban vannak.

Minthogy a Sétatér őrzését az elaggott nyugdíjas erdőőr, Cocrean János tovább nem bírja, új őrül Suciú Jánost fogadta fel a tanács havi 1500 leu fizetés mellett.

HIREK.

A malom árok

befagyott és behavazott kis patakjának egyik parti házába duruzsoló tűz mellett ültünk s a „Pillangó kisasszonyt“ hallgattuk mély áhitattal. A Pillangó kisasszony csodás áriát pedig ezer és kitudja mennyi kilométer távolságban nagy vizek partján levő nagy városban fényes operába énekelték. Mi a rádió kagylójával fülünkön lestük a tisztán csendülő hangokat s képzeletünk követni próbálta a hang utját, mely egyszerre cseng a közvetlen hallgatók fülébe s egy másodperccel sem később csendes kicsiny behavazott házak fölött, mélyen alvó kis városkába kapja fel a képzelet ezüst szárnyas paripájára meghihletett hallgatóit. Csodálatos nagy dolog az emberi tudás. Egy örökké élő zsiabongó metropolis zürzavaros hangkhaoszából kiragadja a legszebb hangokat s viszi erdőn, mezőn, óriás hegyeken, beláthatatlan vizeken, hófórgeteges éjszakákon, nyugott és nyugtalan álmu embereken keresztül, tavaszi tájakról a legzordobb télbe, viszi ellenállhatatlan erővel, országhatárokon keresztül a hegy tetejére, vagy völgyeknek ölébe, paloták selyem bitorába s kis kunyhók egyszerű szobájába. A hangoknak szárnyán eljut minden jó szép és nemes, az azután szomjazókhoz, lakjanak bár Grönland hómezőin, vagy az az örök nyár hazájában. A rádió mellett megszűnik minden sovinizmus, egyek lesznek az emberek a kultura mindennél erősebb ölelésében. A levegőben kavargó, körülöttünk, rajtunk keresztül haladó láthatatlan hullámok és halhatatlan hangok így válnak erős kötelékké, hogy összefűzzék a sok különféle embert, egy erős, nagy testvéri ölelésben. Az emberi tudás legujabb oktatásainak a legszebb diadala ez.

— **Zenei esemény városunkban.** Savel Horceag katonai karmester vezetése alatt az e hó 21-én, a „Transsylvania“ disztermében előadásra kerülő egyházi ének próbái fokozottabb mértékben folynak. Ezuton is kérjük az összes közreműködőket, hogy a próbákra pontosan megjelenni sziveskedjenek.

— **Halálozás.** Lewitzky Albert bórkereskedő f. hó 2-án 65 éves korában, elhunyt. Január 4-én nagy részvét mellett helyezték örök nyugalomra a luth. egyház szertartása szerint a protestáns temetőbe levő családi sírboltba.

„ERZSÉBET“-MOZI

A KONVIKTUSBAN.

Alapítva 1911-ben. — Ig. váll. Neuvirth György.

Ma vasárnap, f. év január hó 8-án
délután 4 és este 8 órakor:

Fiú-e vagy leány?

vagy:

A varieté gyermeke

Szenzációs film-revue. A főszerepben:
**Ossi Osvolda, Vivian Gibson,
Georg Alexander** (Bob Doddy).

Továbbá:

TÉVEDT A GÓLYA.

FF. vigjáték.

— **Műsoros estély.** A szászvárosi róm. kath. leányok folyó évi január hó 14-én, szombaton este fél 9 órai kezdettel, tánccal egybekötött műsoros estélyt rendeznek a „Transsylvania“ nagytermében. A tiszta bevétel az orgona-alap javára fordítatik. Bővebb felvilágosításokat a plakátok szolgálnak.

— **Megyei hírek.** A napokban, mindeddig kiderítetlen okból, kigyult egy vagon az alkenyéri állomáson. A vagonban harmincezer teu értékű áru égett oda. — A dévai államépítészeti hivatal új ut építését kezdte meg, amely Körösbányát fogja összekötni az abrudvidéki mócok által lakott területtel. Az új ut 36 kilométer hosszú lesz. Ugyancsak átépítik a déva-brádi utvonatát is. — Megrendítő haláleset történt a napokban Hátszegen. Hirsch Zaller hátszegi kereskedő leánya esküvőjét tartotta Weitner Mór petrozsényi kereskedővel. A menyasszony édesapja az esküvői szertartás alatt rosszul lett és néhány perc alatt meghalt. — Egy volt szászvárosi korcsmáros Fábian Mór, jelenleg dévai kereskedő üzlete a napokban leégett. A károsultnak hasonló kalamitása már nem egy volt, számos tűzkeresztésen esett keresztül, eddig mindig szerencsésen. Üzlete természetesen most is biztosítva volt.

— **Házasság.** Küttel Árpád banktisztviselő Temesvár és Moser Ely Szászváros jan. 7-én d. u. 4. órakor tartják esküvőjüket a róm. kath. templomban.

— **Szászváros ujévi ajándéka.** Örömmel közöljük azt a hírt, mely szerint folyó évi március havában a tűzoltó torony építését megkezdik. A hozzávaló szertár-épület majd csak a jövő év folyamán épül. Husvétig egy automobilos motorfecskendő, valamint egy tűzjelző sziréna lesz beállítva. A város tűzbiztonsága érdekében hálásan köszönjük polgármesterünknek ezen elhatározását. Legfőbb ideje is volt. Megnyugtató, hogy az amugy is elég magas tűzoltó-taksákat polgárságunk vagyona megvédése érdekében gyümölcsözteti. Derék tűzoltóink így felszerelten fokozott éberséggel őrködhetnek városunk tűzbiztonsága érdekében.

— **Vadászok figyelmébe.** A napokban a földművelésügyi miniszternek egy intézkedése jelent meg, amely szerint a vadászejegyek érvényességét január 15-ig meghosszabbította. A vadászejegyeket mindenkinek március 1-ig ki kell váltania, mert azon túl már csak nagyon indokolt esetben és hosszas utánjárás után juthat annak birtokába. Egy újabb intézkedés szerint ezután a városi lakosok részére a prefektúra, a falusiak részére pedig a járás főszolgabirája állítja ki a vadászejegyeket.

— **A tűzoltótestület ezévi közgyűlése** folyó hó 8-án, vasárnap d. u. 3 órakor a városháza közgyűlési termében tartatik meg, melyre tisztelettel meghívotnak a város előjárósága, a katonai parancsnokság, az államrendőrség, az összes tűzoltók és mindenki, kit a tűzoltótestület ügyei érdekelnek.

— **Dévaiak a magyar diákmenzáért.** Országos segélyakció indult meg, hogy a nyomorogva tanuló magyar diákságot tanulmányaiban támogassák. A segélyezést régóta várják szegény diákjaink, kik nagy nélkülözések közepette készülnek el a magyarság vezetésében eljövendő fontos hivatásukra. A segélyakciónak az a nagy hibája van, hogy nincs kellőleg megszerveve. Tudvalevő, hogy a segélyezési láz rövid ideig szokott tartani, míg kellő megszervezés esetén hosszabb mondhatni állandó időre lehet biztosítani a támogatást. Ezt a hiányt kívánta pótolni dr. Leitner Mihály a Magyar Párt dévai tagozatának elnöke azzal, hogy állandó jellegű adakozásra szólította fel a magyarságot. Dr. Leitner Mihály a állandó jellegű adakozást Déván megszervezte s az első havi gyűjtést beküldte a segélyezési akciót lebonyolító „Ellenzék“-nek, mely az alábbiakban hozta dr. Leitner Mihály kísérő levelét: „Mélyen tisztelt szerkesztőség! A mai postával 1500 leut küldtem a Diákmenza decemberi hozzájárulásaként. Azért mondom havi hozzájárulásaként, mivel minden hónapban szándékom van ennyit küldeni. A diáksegélyt ugyanis akként szerveztem meg, hogy havonként 1500 leut Bukarestbe, ugyanannyit Kolozsvárra, küldhetek és kétezer leut havonta a dévai diákok segélyezésére fordíthatok. Felterjesztést intéztem a párt központjához, a többi tagozatoknak is ilyen módon való megszervezése iránt mivel alkalmi gyűjtésekből a menzákat fenntartani nem lehet, az ilyen rendszer mellett azonban állandó segélyt biztosíthatunk. Sziveskedjenek eziránt felhívni a magyar társadalom érdeklődését, mert szervezettség nélkül ilyen intézményeket fenntartani nem lehet.“ A dévai példa remélhetőleg követésre fog találni a többi erdélyi magyarpárti tagozatoknál is, melyek hasonlóképpen aggodalommal tekintenek a magyar diákság jövője elé.

— **Veszélyes járni az utcán.** A szeszélyes időjárás folytán olvadást fagyás követ és viszont, minek következtében a sík utakon valóságos életveszélyes a közlekedés. A háztulajdonosok, saját érdekükben is, nagyobb gondot kell fordítsanak arra, hogy a sík járdára hamut vagy fűrészpórt hintsenek. A veszélyesen csuszós járdának igen sok áldozata van, kik közül az egyik a dévai közpórházban bordatöréssel fekszik.

Kották, a legujabb slágerek kaphatók a Szászvárosi Könyvnyomda Rt. könyv- és papirkereskedésében.

NYILTTÉR.*

Dr. GOLDSTEIN ERVIN főrabbi urnak
LOCO.

Ezuton is felszólítom főrabbi urat, mint lelkipásztort, hogy miután arra vetemedett, hogy áldás helyett átkot mondjon fizető hívére, tette legyen ezt akár jókedvében vagy félőrlült percében, ugyanakkor, mikor azért gyűltünk össze, hogy az Ön összeférhetetlenségét ne a nyilvánosság előtt pertraktálják, — az én reám mondott átkot és sértegetését vonja vissza, mert különben eljárak mielőbb annál a fórumnál, mely Önre nézve kellemtelen lenne.

Tisztelettel:

Hammermann Sándor.

* Ezen rovat alatt megjelent közleményekért nem vállal felelősséget a szerkesztő.

— **Füüdörend.** A helybeli kádfüüdö bármely csütörtök, péntek, szombaton egész nap és vasárnap délelött, a gőzfüüdö urak részére bármely szombaton délután van nyitva. Gőzfüüdö hölgyek részére január hó 19-én csütörtökön délután.

— **Értesítés.** Tisztelettel értesítjük a n. é. közönséget, hogy a dohány, okmánybélyeg és váltók árusítására vonatkozó engedélyt megkaptuk s így ezen cikkek nálunk mindenféle értékben beszerezhetők. „Szászvárosi Könyvnyomda Rt.” könyv- és papirkereskedése.

Leányálmok.

Ugyan hova tűntek el azok az ábrándos, polgári nevelésű kisleányok, akik egy romantikus regény olvasása mellett szöfték nagyra-törő álmaikat? A mai modern leánytípus alig hinné el, hogy közvetlen elődeik még komoly könnyeket hullattak Kárpáthy Zoltán sorsa fölött és minden feszülő huszáratilla, vagy báli frakk mögött a mesebeli királyfi szivdobbanását vélték fölfedezni. Minden kislány egy Csipkerózsika volt, akit annak a bizonyos királyfi csókjának kellett fölélesztenie halálos dermettségéből és vágyaiknak ne-továbbját egy szolid berendezésű polgári otthon képezte férjürrammal és lehetőleg minél több csemetével együtt. Ma már kinevetik és buta libának tartják azt a leányt, akiben még ennyire él a romanticizmus. A mai lányok ehelyett öt órai teákon, zsurokon, bálon, a jégen ismerkednek meg flört-partnereikkel és sohasem a termet, vagy a szellemi képességek kiválóságát méltányolják, hanem arra kíváncsiak, tudna-e a férjfelölt számukra főuri életet, autót, külföldi utazásokat, páholybérletet biztosítani. És ha eljutnak arra a megállapításra, hogy a gazdasági helyzet mostoha-sága folytán egyelőre nem cserélhetik fel pártájukat a főkötővel, akkor is sokkal reálisabb és több ígéretet nyújtó kereseti pályák felé orientálódnak, mint elődeik, a gépiró-és elárusító-kisasszonyok. Táncosnőnek, görinek, színésznőnek, filmsztárnak készülnek a leányok és Kárpáthy Zoltán helyett arra várnak, hogy a kapurtali maharadzsza átutaztában rajtuk felejtí a szemét és meghívja őket háremébe. És mégis mennyivel szebb kedvesebb és ideálisabb volt az a régi, kinevetett típus, amely holtig tartó családi boldogságnak vetette meg az alapját és ezáltal biztosította a maga jövőjét is. Mert a mai leányok hasonlatosak a va banque játékoshoz, aki egy kártyára rakta fel a fiatalságát, szépségét és érintellenségét és nem gondolt arra, hogy ezeket a pótolhatatlan értékeket esetleg nagyon is könnyen elfogyó aprópénzre fogják felváltani. (K. E. K.)

Cenzurat: de pretorul Dámian.

Valódi borecet kapható a Brotschi Frigyes-féle depóban, Orăștie, Piața A. Vlaicu No. 3. 67 4—4

„Hercules”

fekete sör magas cukortartalommal, dupla malátából készítve, újból kapható a

Czell, cluji sörgyár szászvárosi lerakátában, (Preisich-féle ház). 68 4—4

Prima bükk hasáb tüzifa kapható Faber Nicolaenál Str. Cosbuc (Malom-u.) 11. sz. alatt. 74 1—3

Eladó egy önfütővel felszerelt békebeli, cinkpléből készült fürdőkád. Megtekinthető e lap könyvnyomdájában.

Naptárak 1928. évre

A legjobb naptár, az

Erdélyi kincses naptár	35.—	leu
Magyar családi	36.—	”
Regélő bácsi	36.—	”
Kis regélő	20.—	”
Nagy	45.—	”
Magyar gazda	35.—	”
Szent családi	30.—	”
Kis	25.—	”
Milliók	50.—	”

Fehér és színes Staniol

Kaphatók a

Szászvárosi Könyvnyomda Részv.-társ. könyv- és papirkereskedésében.

Értesítés!

75 1—3

Van szerencsém a n. é. közönség szíves tudomására hozni, hogy a „Szászvárosi Takarékpénztár Rt.” épületének volt „Diversum” helyiségeiben

„Express vulkanizáló”

cég alatt modern vulkanizálót nyitok, ahol e szakmába vágó mindennemű javítást elvállalok, u. m.: galoschnit, hócipót, autó belső- és külső gummikat, a leggyorsabb és a legmodernebb kivitelben, **jótállás mellett, legolcsóbb árban** készítem. Gyűjtőhelyek a javítások átvételére: üzletemben, vagy az üzemi irodában. — A n. é. közönség szíves pártfogását kérve, tisztelettel:

EL. STERN

Mindenféle **vadbőrt** a legmagasabb napi áron vásárol **Samoil Junger,** ORĂȘTIE, Calea Mihai Viteazul No. 6. 70 3—4

Értesítés!

Tisztelettel értesítjük a n. é. közönséget, hogy a szászvárosi főtéren lévő

„CORD”

vulkanizáló üzemet megvettük s azt ez év jan. hó 1-től saját cégünk alatt tovább vezetjük. — Egyben kérjük eddigi üzletfeleinket, hogy hátralékaikat alant jegyzett cégnél befizetni sziveskedjenek. Tisztelettel

Țipan N. & Comp.

73 1—3

Légköri zavarok nem bántják, s a legtökéletesebb műélvezetben lesz része, ha

Parlophon

grammaphonon

Parlophon

lemezekről

hallgatja otthonában a világ legnagyobb művészeit.

▼▼ ▼▼

E világhírű márka gyártmányai **feltűnő olcsó árban** a „Szászvárosi Könyvnyomda Rt.” papirkereskedésében kaphatók

Nincs a megyében napilap,

s így a megyei vonatkozású eseményeket, személyi és egyéb híreket, rendeleteket s üzleti vonatkozású hirdetéseket

csakis a megyében megjelenő ujságokból olvashatja.

Rendelje meg a 16 év óta fennálló s a megye minden részébe járó

„Szászváros és Vidéké”-t

Előfizetési ára: Egész évre 240, félévre 120, negyed évre 60 leu. Hirdetési olcsók!